

Sygn. akt I 1 C 2029/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Supińska

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2015 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

przeciwko B. O.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej B. O. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 838,96 złotych (osiemset trzydzieści osiem złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 114,02 złotych za okres od dnia 16 lipca 2011 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 117,39 złotych za okres od dnia 23 sierpnia 2011 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 2,10 złotych za okres od dnia 10 sierpnia 2015 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 191,69 złotych za okres od dnia 14 grudnia 2011 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 46,37 złotych za okres od dnia 11 czerwca 2011 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 25,86 złotych za okres od dnia 14 lutego 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 58,25 złotych za okres od dnia 13 marca 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 63,14 złotych za okres od dnia 12 kwietnia 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 86,90 złotych za okres od dnia 19 czerwca 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 9,98 złotych za okres od dnia 19 czerwca 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 74,53 złotych za okres od dnia 14 sierpnia 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 13,85 złotych za okres od dnia 14 sierpnia 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku,
- 34,88 złotych liczonymi za okres od dnia 02 lutego 2013 roku do dnia zapłaty;

II. należność zasądzoną w punkcie I rozkłada na 13 rat miesięcznych, w tym 11 rat po 70 złotych (siedemdziesiąt złotych) każda, dwunasta rata - w kwocie 68,96 złotych (sześćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy), zaś trzynasta rata - w kwocie stanowiącej odsetki ustawowe liczone od kwot: 114,02 złotych za okres od dnia 16 lipca

2011 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 117,39 złotych za okres od dnia 23 sierpnia 2011 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 2,10 złotych za okres od dnia 10 sierpnia 2015 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 191,69 złotych za okres od dnia 14 grudnia 2011 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 46,37 złotych za okres od dnia 11 czerwca 2011 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 25,86 złotych za okres od dnia 14 lutego 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 58,25 złotych za okres od dnia 13 marca 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 63,14 złotych za okres od dnia 12 kwietnia 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 86,90 złotych za okres od dnia 19 czerwca 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 9,98 złotych za okres od dnia 19 czerwca 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 74,53 złotych za okres od dnia 14 sierpnia 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 13,85 złotych za okres od dnia 14 sierpnia 2012 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku, 34,88 złotych liczonymi za okres od dnia 02 lutego 2013 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku

- wszystkie raty płatne do 15. dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym wyrok stał się prawomocny, z ustawowymi odsetkami od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat;

III. odstępuje od obciążania pozwanej B. O. kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 sierpnia 2015 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. O. kwoty 838,96 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 114,02 złotych za okres od dnia 16 lipca 2011 roku do dnia zapłaty, 117,39 złotych za okres od dnia 23 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty, 2,10 złotych za okres od dnia 10 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, 191,69 złotych za okres od dnia 14 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, 46,37 złotych za okres od dnia 11 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty, 25,86 złotych za okres od dnia 14 lutego 2012 roku do dnia zapłaty, 58,25 złotych za okres od dnia 13 marca 2012 roku do dnia zapłaty, 63,14 złotych za okres od dnia 12 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty, 86,90 złotych za okres od dnia 19 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty, 9,98 złotych za okres od dnia 19 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty, 74,53 złotych za okres od dnia 14 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty, 13,85 złotych za okres od dnia 14 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty i 34,88 złotych liczonymi za okres od dnia 02 lutego 2013 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 16 września 2010 roku pozwana B. O. zawarła z powodem umowę o dostarczanie energii elektrycznej nr (...), lecz nie zapłaciła należności za dostarczoną zgodnie z umową energię elektryczną, która to należność została stwierdzona fakturami VAT.

Nakazem zapłaty z dnia 19 sierpnia 2015 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 6001/15 Sąd Rejonowy w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana B. O. wniosła sprzeciw zaskarżając wydany nakaz zapłaty w całości i wnosząc o zwolnienie jej z obowiązku ponoszenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że w dniu 26 lutego 2013 roku złożyła pismo o rozłożenie jej zadłużenia na raty i w odpowiedzi otrzymała od powoda informację, iż na jej koncie rozliczeniowym nie widnieje jakakolwiek zaległość.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 września 2010 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G. a B. O. doszło do zawarcia umowy kompleksowej nr (...), której przedmiotem była sprzedaż i dostarczanie energii elektrycznej dla gospodarstwa domowego nr 8/3 zlokalizowanego w miejscowości K..

Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

niesporne, a nadto: umowa kompleksowa nr (...) - k. 4-5 akt

W dniu 19 maja 2011 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym lokalu fakturę VAT nr (...), z której wynikało, iż kwotę 46,37 złotych należy zapłacić do dnia 10 czerwca 2011 roku, kwotę 114,02 złotych do dnia 15 lipca 2011 roku oraz kwotę 117,39 złotych do dnia 22 sierpnia 2011 roku.

faktura VAT nr (...) - k. 6 akt

W dniu 24 listopada 2011 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym lokalu fakturę VAT nr (...), z której wynikało, iż kwotę 191,69 złotych i kwotę 2,10 złotych należy zapłacić do dnia 13 grudnia 2011 roku.

faktura VAT nr (...) - k. 7 akt

W dniu 31 stycznia 2012 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym lokalu fakturę VAT nr (...), z której wynikało, iż kwotę 25,86 złotych należy zapłacić do dnia 13 lutego 2012 roku, kwotę 58,25 złotych do dnia 12 marca 2012 roku oraz kwotę 63,14 złotych do dnia 11 kwietnia 2012 roku.

faktura VAT nr (...) - k. 8 akt

W dniu 02 czerwca 2012 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym lokalu fakturę VAT nr (...), z której wynikało, iż kwotę 9,98 złotych należy zapłacić do dnia 18 czerwca 2012 roku.

faktura VAT nr (...) - k. 9 akt

W dniu 24 lipca 2012 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym lokalu fakturę VAT nr (...), z której wynikało, iż kwotę 74,53 złotych i kwotę 13,85 złotych należy zapłacić do dnia 13 sierpnia 2012 roku.

faktura VAT nr (...) - k. 10 akt

W dniu 16 stycznia 2013 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym lokalu fakturę VAT nr (...) na kwotę 34,88 złotych.

faktura VAT nr (...) - k. 11 akt

Pismem z dnia 04 stycznia 2013 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wezwała B. O. do zapłaty wskazanych w piśmie kwot.

Pismem z dnia 26 lutego 2013 roku B. O. zwróciła się do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. z prośbą o rozłożenie zadłużenia na raty, z uwagi na trudną sytuację majątkową. W odpowiedzi, pismem nr (...)/ (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. poinformowała B. O., iż nie posiada ona zadłużenia.

niesporne, a nadto wezwanie przedsądowe do zapłaty nr (...) (wraz z dowodem odbioru) - k. 12 akt, pismo - k. 38 akt, pismo - k. 39 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagając się od pozwanej B. O. kwoty 838,96 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych wskazanych w pozwie kwot i kosztów procesu, swoje roszczenie wywodził z łączącej strony umowy kompleksowej nr (...) zawartej w dniu 16 września 2010 roku. Podstawę prawną żądania powoda stanowił zatem art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (test jednolity: Dz. U. z 2012

roku, poz. 1059 ze zmianami) dotyczący umowy kompleksowej, na podstawie której odbywa się dostarczanie energii elektrycznej i która to umowa jest umową zawierającą zarówno postanowienia umowy sprzedaży, jak i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii.

Pozwana B. O. nie kwestionowała zasadności i wysokości żądania powoda, wskazywała jedynie, iż w odpowiedzi na jej pismo o rozłożeniu zadłużenia na raty, otrzymała od powoda informację, iż na jej koncie rozliczeniowym nie widnieje jakakolwiek zaległość. Pismem procesowym z datą w nagłówku "dnia 27 października 2015 roku" (data prezentaty: 2015-11-03, k. 48 akt) powód wyjaśnił, iż informacja o braku zadłużenia pozwanej na bieżącym rachunku rozliczeniowym była spowodowana omyłką pracownika.

W ocenie Sądu okoliczność błędnego poinformowania pozwanej B. O. o braku zadłużenia wobec powoda nie powoduje jednakże wygaśnięcia istniejącej wierzytelności, nie ma więc żadnego znaczenia dla uznania zasadności roszczenia, którego powód dochodzi w niniejszym postępowaniu, zwłaszcza wobec wykazania przez niego zarówno istnienia, jak i wysokości tego roszczenia - powód przedłożył bowiem umowę łączącą strony, jak i faktury VAT, a zatem sprostął ciężarowi dowodu w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż pozwana B. O. niewątpliwie była zobowiązana do uiszczenia należności za dostarczoną jej energię elektryczną, czego pozwana nie kwestionowała tak co do zasady, jak i wysokości, wnosząc jednakże o rozłożenie dochodzonego świadczenia na raty, do którego to wniosku przychylił się powód.

W ocenie Sądu wnioski w tym zakresie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala więc Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądanego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty, dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznać należy sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione; jednakże przy równoczesnym wzięciu pod uwagę jego sytuacji finansowej, jak i interesów wierzyciela. Z uwagi bowiem na fakt, że rozłożenie na raty zasądanego świadczenia wiąże się z określoną zmianą wysokości zobowiązania (zmniejsza je w zakresie odsetkowym), rozważając zastosowanie przepisu art. 320 k.p.c. nie można kierować się jedynie sytuacją materialną dłużnika, ale należy brać pod uwagę także interes wierzyciela, bowiem rozłożenie na raty należności powoduje, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od świadczeń ratalnych za okres pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (tak Sąd Najwyższy w uchwale 7 Sędziów z dnia 22 września 1970 roku, sygn. akt III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61). Przy czym jednolicie przyjmuje się w orzecznictwie, że rozłożenie na raty może mieć miejsce tylko wtedy, gdy w sprawie zostanie wykazane, że pozwany będzie w stanie realizować spłatę w ratach, że będzie dysponować środkami dla wykonania tak zmodyfikowanego obowiązku.

Odnosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, w ocenie Sądu, wnioski pozwanej B. O. o rozłożenie na raty zasądanego świadczenia zasługiwał na uwzględnienie. Pozwana utrzymuje się z zasiłku stałego w wysokości 529 złotych, przy czym dodatkowe koszty jej utrzymania są niewielkie, stąd też wskazać należy, iż nawet przy braku ustaleń miesięcznych wydatków na żywność, odzież, środki czystości, można stwierdzić w oparciu o zasady doświadczenia życiowego, iż dochody pozwanej pozwalają jej na spłatę zasądzonej kwoty w ratach po około 70 złotych miesięcznie.

Mając zatem na względzie powyższe, na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (test jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1059 ze zmianami) w zw. z art. 320 k.p.c. Sąd zasądził od pozwanej B. O. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 838,96 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od poszczególnych wskazanych w wyroku kwot i tę należność rozłożył na 13 rat miesięcznych, w tym 11 rat po 70 złotych każda, dwunasta rata - w kwocie 68,96 złotych, zaś trzynasta rata - w kwocie stanowiącej odsetki ustawowe liczone od tych poszczególnych wymienionych w wyroku kwot, wszystkie raty płatne do 15. dnia każdego miesiąca,

poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym wyrok stał się prawomocny - z ustawowymi odsetkami od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat.

Uwzględniając powództwo w niniejszej sprawie w całości, Sąd w punkcie III wyroku odstąpił od obciążania pozwanej B. O. kosztami procesu, w oparciu o treść art. 102 k.p.c. Przepis ten pozwalający, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nie obciążanie jej kosztami w ogóle, jest przepisem szczególnym, stanowiącym wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik sporu określonej w art. 98 k.p.c. i urzeczywistniającym zasadę słuszności. Przepis ten nie konkretyzuje owych szczególnie uzasadnionych wypadków, do których się odnosi - pozostawione to więc zostało przez ustawodawcę do uznania sądu, który uwzględniając całokształt okoliczności sprawy kierować się powinien własnym poczuciem sprawiedliwości. Zarówno w doktrynie, jak i praktyce orzeczniczej utrwaliło się przy tym, iż owe szczególne okoliczności związane mogą być zarówno z przebiegiem samego procesu, jak i okolicznościami pozostającymi na zewnątrz procesu - a więc także, a nawet zwłaszcza, dotyczącymi stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Sąd rozpoznający sprawę niniejszą wziął zatem pod uwagę trudną sytuację życiowo - materialną pozwanej, jej postawę, a także związaną z tą sytuacją okoliczność, iż obowiązek spełnienia zasądzonego świadczenia już sam w sobie będzie wiązał się dla pozwanej z dużym obciążeniem finansowym. Sąd również miał na względzie fakt, iż powód korzysta ze stałej obsługi prawnej, a sama sprawa nie miała charakteru skomplikowanej i będąc w swoim zarysie sprawą typową nie wymagała ze strony pełnomocnika procesowego ponadprzeciętnego nakładu pracy, tym bardziej, że okoliczności niniejszej sprawy, tak co do zasady, jak i wysokości dochodzonego roszczenia, nie były przez pozwaną kwestionowane.